

Ni Cô Và Ông Linh Mục

Suốt tuần này đừng mong trời mưa, tin thời tiết vừa cho biết thế! Chuyện giới nghiêm, đã thành thường lệ, sự tử vong vẫn chuyện vô thường...

Ông Linh Mục mở cửa Giáo Đường. Ông Sư Thầy mở cổng Vô Môn. Tín đồ mặc áo vàng áo tím, chấp hai tay bùm chặt tiếng chuông...

Tiếng chuông rơi trôi theo dòng nước / chảy về đâu, chẳng biết về đâu. Nhưng trước mắt, qua cầu, nước chảy, không ai dò sông cạn hay sâu?

Mây trên đầu, mây là mây trắng / bay về Tây, nước chảy về Đông. Nắng có khi làm mây màu hồng. Nắng có khi làm nước thêm trong...

Nắng màu hồng cái màu của áo / của ai kia bên cửa sổ xanh. Xa, không thấy mắt người có chớp, chắc không đâu, chỉ gió rung cành?

Khoảng cách ly đã thành vô tận. Người đưa thư làm việc đưa thư! "Hoàng hạc bay mãi trời mơ, về đời sim ta nhớ người vô bờ".

Lời bài hát của Vũ Đức Sao Biển / thành câu than tựa tựa câu thơ. Trong sân Chùa thấp thoáng Ni Cô / đi quét lá cho sân đầy nắng...

Và ông Linh Mục cũng đi thăm lạng, khu Nhà Thờ Ông nắng cũng mênh mông...

Trần Văn Lệ